

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:–

B.A.

Old Icelandic

COURSE CODE : **ENGLN34**

DATE : **20-MAY-04**

TIME : **10.00**

TIME ALLOWED : **3 Hours**

Answer Question 1 and two other questions.

Candidates must not present substantially the same material in any two answers, whether on this paper or in other parts of the examination.

1. Translate three of the following passages.

(a)

Rístu nú, Skírnir,
ok gakk at beiða
okkarn mála mög
ok þess at fregna:
hveim enn fróði sé
ofreiði afi? 5

Illra orða
er mér [v]ón at ykrom syni,
ef ek geng at mæla við mög,
ok þess at fregna:
“hveim enn fróði sé
ofreiði afi?” 10

Segðu þat, Freyr,
fólkvaldi goða
—ok ek vilia vita— 15
hví þú einn sitr
en[d]langa sali
—minn dróttinn—um daga.

Hví um segiak þér,
seggr enn ungi, 20
mikinn móðtrega?—
þvíat álfrøðull
lýsir um alla daga
ok þeygi at mínom munom.

Muni þína 25
hykka ek svá mikla vera,
at þú mér, seggr, né segir,
þvíat ungir saman
várom í árdaga—
vel mættim tveir trúask. 30

Í Gymis gørdom
ek sá ganga
mér tíða mey:
ármur lýsto
en af þaðan 35
alt lopt ok loqr.

TURN OVER

- (b)
- Út gekk þá Guðrún
Atla í gøgn
með gyltom kálki
at reifa giöld rognis:
'Þiggja knáttu, þengill, 5
í þinni hóllo
gláðr at Guðrúno
gnadda niðfarna.'
- Umðo oðskálir
Atla, vínhoðgar, 10
þá er í hóllo saman
Húnar toðuz,
gumar gransóðir.
Gengo inn hvatir.
- Skævaði þá in skírleita 15
veigar þeim at bera,
afkár dís, iofrom,
ok oðkrásir valði,
nauðug, neffoðom—
en nið sagði Atla: 20
- 'Sona hefir þinna,
sverða deilir,
hierto hrædreypog
við hunang of tuggin.
Melta knátto, móðugr, 25
manna valbráðir,
eta at oðkrásom
ok í oðdugi at senda.
- 'Kallaraðu síðan
til kniá þinna 30
Erp né Eitil,
oðreifa tvá—
séraðu síðan
í seti miðio
gullz miðlendr 35
geira skepta,
mana meita
né mara keyra.'

CONTINUED

(c)

Hann tók til hinn fyrsta vetrárdag at gøra borgina, en of nætr dró hann til grjót á hestinum; en þat þótti Ásunum mikit undr, hversu stór björg sá hestr dró, ok hálfu meira þrekvirki gørði hestrinn en smiðrinn. En at kaupi þeira váru sterk vitni ok mǫrg sœri, fyrir því at jǫtnum þótti ekki tryggt at vera með Ásum gríðalaust, ef Þórr kvæmi heim; en þá var hann farinn í austrveg at berja tröll. En er á leið vetrinn, þá sóttisk mjök borgargørðin, ok var hon svá há ok sterk at eigi mátti á þat leita. En þá er þrír dagar váru til sumars, þá var komit mjök at borghliði. Þá settusk goðin á dómstóla sína ok leituðu ráða ok spurði hverr annan hverr því hefði ráðit, at gipta Freyju í Jǫtunheima eða spilla loptinu ok himninum svá, at taka þaðan sól ok tungl ok gefa jǫtnum; en þat kom ásamt með ǫllum, at þessu myndi ráðit hafa sá er flestu illu ræðr, Loki Laufeyjarson, ok kváðu hann verðan ills dauða, ef eigi hitti hann ráð til, at smiðrinn væri af kaupinu, ok veittu Loka atgöngu. En er hann varð hræddr, þá svarði hann eiða at hann skyldi svá til haga at smiðrinn væri af kaupinu, hvat sem hann kostaði til.

Ok hit sama kveld, er smiðrinn ók út ǫptir grjótinu með hestinn Svaðilfara, þá hljóp ór skógi nokkurum þerr ok at hestinum ok hrein við.

TURN OVER

(d)

Bøðvarr leyndisk í brott um nóttina; hann lætr Høtt fara með sér, ok gørir hann þat nauðugr ok kallaði hann sér stýrt til bana. Bøðvarr segir at betr mundi til takask. Þeir ganga í brott frá hollinni, ok verðr Bøðvarr at bera hann, svá er hann hræddr. Nú sjá þeir dýrit, ok því næst æpir Høtt 5 slíkt sem hann má ok kvað dýrit mundu gleypa hann. Bøðvarr bað bikkjuna hans þegja ok kastar honum niðr í mosann, ok þar liggir hann ok eigi með öllu óhræddr. Eigi þorir hann heim at fara heldr. Nú gengr Bøðvarr móti dýrinu; þat hæfir honum, at sverðit er fast í umgjörðinni, er hann vildi bregða því. Bøðvarr eggjar nú fast sverðit ok þá bragðar í umgjörðinni, ok nú fær hann brugðit umgjörðinni svá at sverðit gengr ór slórunum, ok leggr þegar undir bægi dýrsins ok svá fast at stóð í hjartanu, ok datt þá dýrit til jarðar dautt niðr. Eptir þat ferr hann þangat sem Høtt 15 liggir. Bøðvarr tekr hann upp ok berr þangat sem dýrit liggir dautt. Høtt skelfr ákaft. Bøðvarr mælti: 'Nú skaltu drekka blóð dýrsins.' Hann er lengi tregr, en þó þorir hann víst eigi annat. Bøðvarr lætr hann drekka tvá sopa stóra; hann lét hann ok eta nokkut af dýrshjartanu. Eptir þetta 20 tekr Bøðvarr til hans ok áttusk þeir við lengi.

CONTINUED

(e)

Gizurr

leit við honum ok mælti, 'Hvárt er Gunnarr heima?'

Þorgrímr svarar, 'Viti þér þat, en hitt víska ek, at atgeirr hans var heima.' Síðan féll hann niðr dauðr.

Þeir sóttu þá at húsunum. Gunnarr skaut út orum at þeim 5
ok varðisk vel, ok gátu þeir ekki at gort. Þá hljópu sumir á
húsin ok ætluðu þaðan at at sækja. Gunnarr kom þangat at þeim
orunum, ok gátu þeir ekki at gort, ok fór svá fram um hrfð.
Þeir tóku hvílð ok sóttu at í annat sinn. Gunnarr skaut enn
út, ok gátu þeir ekki at gort ok hrukku frá í annat sinn. 10

Þá mælti Gizurr Hýfti, 'Sækjum at betr, ekki verðr af oss'.
Gørðu þeir þá hrfð ina þriðju ok váru við lengi; eptir þat
hrukku þeir frá.

Gunnarr mælti, 'Or liggr þar úti á veggnum, ok er sú af
þeira orum, ok skal ek þeiri skjóta til þeira, ok er þeim þat 15
skommm, ef þeir fá geig af vápnum sínum.'

Móðir hans mælti, 'Gør þú eigi þat, at þú vekir þá, er
þeir hafa áðr frá horfit.'

Gunnarr þreif orina ok skaut til þeira, ok kom á Eilíf
Qnundarson, ok fékk hann af sár mikit. Hann hafði staðit 20
einn saman, ok vissu þeir eigi at hann var særðr.

'Hond kom þar út', segir Gizurr, 'ok var á gullhringr, ok
tók or er lá á þekjunn, ok myndi eigi út leitit viðfanga, ef
gnógt væri inni, ok skulu vér nú sækja at.'

TURN OVER

(f)

Hrafnkell ferr í rekkju sína um kveldit ok svaf af um nóttina. En um morguninn lét hann taka sér hest ok leggja á sǫðul ok ríðr upp til sels. Hann ríðr í blám klæðum. Óxi hafði hann í hendi, en ekki fleira vápna. Þá hafði Einar nýrekit fé í kvíar. Hann lá á kvíagarðinum ok talði fé, en konur váru at mjólka. 5

Þau heilsuðu honum.

Hann spurði, hversu þeim færi at.

Einar svarar: 'Illa hefir mér at farit, því at vant varð þriggja tuga ásauðar nær viku, en nú er fundinn.'

Hann kvazk ekki at slíku telja. 'Eða hefir ekki verr at farit? Hefir þat ok ekki svá opt til borit sem ván hefir at verit, at fjárins hafi vant verit. En hefir þú ekki nokkut riðit Freyfaxa mínum hinn fyrra dag?' 10

Hann kvezk eigi þræta þess mega.

Hrafnkell svarar: 'Fyrir hví reiztu þessu hrossi, er þér var bannat, þar er hin váru nóg til, er þér var lofat? Þar munda ek hafa gefit þér upp eina sǫk, ef ek hefða eigi svá mikit um mælt, en þó hefir þú vel við gengit.' 15

En við þann átrúnað, at ekki verði at þeim monnum, er heitstrengingar fella á sik, þá hljóp hann af baki til hans ok hjó hann banahogg. 20

Eptir þat ríðr hann heim við svá búit á Aðalból ok segir þessi tíðendi. Síðan lét hann fara annan mann til smala í selit. En hann lét færa Einar vestr á hallinn frá selinu ok reisti vörðu hjá dysinni. Þetta er kǫlluð Einarsvarða, ok er þaðan haldinn miðr aptann frá selinu. 25

CONTINUED

2. Choose two of the passages which you have translated in Question 1, and comment on any points of literary and stylistic interest.
3. Either: (a) Is *Atlakviða* a heathen or a Christian poem? Does it matter?
Or: (b) 'A poem in an oral tradition is only as old as its latest performance' (Gísli Sigurðsson). With reference to this comment, consider methods for dating *Atlakviða* and *Skírnismál*.
4. Either: (a) Stephen A. Mitchell suggests that the central point of the myth in *Skírnismál* is 'to provide a matrix for resolving conflict'. How significant is peace, in your view, as a theme of this poem?
Or: (b) Discuss the suitability of either *Skírnismál*, or *Prymskviða*, or both poems, for dramatic performance.
5. How skilful is the rhetoric with which Ari builds a sense of Icelandic nationhood in *Íslendingabók*?
6. Compare the relationship between Norse paganism and the New World in each of the *Vínland* sagas.
7. Either: (a) In a discussion of the Prose *Edda*, Marlene Ciklamini charges Snorri with a 'lack of gravity in recounting myths in which the existence of the universe is threatened'. What evidence do you find for this in Snorri's *Gylfaginning*?
Or: (b) Just who is 'beguiling' whom in the frame narrative of *Gylfaginning*?

TURN OVER

8. Either: (a) In one of his poems, Egill says that Óðinn, his god, gave him his *geð* ('quality of mind'). Consider Egill's behaviour in *Egils saga* in relation to this claim.
- Or: (b) 'The conclusion of *Egils saga* must intensify our sense of the passage of time' (John Hines). In the light of this comment, discuss Egill's retirement years in Iceland.
9. How chivalric, as opposed to heroic, do you find the story of Boðvarr and King Hrólfr in *Hrólfs saga kraka*?
10. Either: (a) 'Gunnarr never quite fits into his community' (Jesse L. Byock). How socially adept do you take Gunnarr to be in *Njáls saga*?
- Or: (b) 'Much that has been said of Njáll could also be said of the saga itself' (Gabriel Turville-Petre). To what extent do you think Njáll embodies the views of the author of *Njáls saga*?
- Or: (c) 'God help me and forgive you!' (Höskuldr Hvítanessgoði). Discuss forgiveness in *Njáls saga*.
11. The philosopher J. L. Austin wrote a book called *How to Do Things with Words*. How do people in *Hrafnkels saga* do things with words?
12. Consider the roles women play in times of transition between paganism and Christianity in two or more *Íslendingasögur*.

END OF PAPER